RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1789/81

af 30. juni 1981

om indførelse af almindelige regler for ordningen med mindstelagre i sukkersektoren

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker [1], særlig artikel 12, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Med henblik på at nå de for den fælles landbrugspolitik opstillede mål, især stabilisering af markederne, sikring af rimelige priser på landbrugsprodukter til forbrugerne og sikring af normal forsyning af Fællesskabets områder eller et enkelt af disse, er der ved artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1785/81 indført en ordning med mindstelagre; ifølge denne artikel skal roesukkerproducenternes mindstelagre være lig med en procentdel af virksomhedens produktion inden for dens A-kvota; for rørsukkers vedkommende skal mindstelagrene ifølge den nævnte artikel være lig med en procentdel af den mængde af det pågældende sukker, virksomheden raffinerer i løbet af en periode, som skal fastsættes nærmere; de procentsatser, der skal fastsættes, bør gøre det muligt at nå de nævnte mål, idet der samtidig tages hensyn til produktions- eller raffineringsvilkårene for dette sukker;

der bør være visse betingelser for, hvorledes fabrikanten eller raffinaderiet opretholder lageret af det pågældende sukker; ordningen bør anvendes således, at der tages hensyn til sukkersektorens faktiske struktur; der bør fastsættes kriterier for en hensigtsmæssig anvendelse af mindstelageret;

Rådets forordning (EØF) nr. 1488/76 af 22. juni 1976 om fastlæggelse af bestemmelserne vedrørende indførelsen af en ordning med mindstelagre for sukker [2], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2153/80 [3], bør ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Med forbehold af denne forordnings øvrige bestemmelser, og for så vidt der er tale om produkter, som omfattes af artikel 8 i forordning (EØF) nr. 1785/81:

a) skal roesukkerfabrikanterne i hver af kalenderårets måneder ligge inde med et lager af sukker, som svarer til 5 % af virksomhedens produktion inden for dens A-kvota i løbet af de 12 måneder, der går umiddelbart forud for den pågældende måned;

b) skal raffinaderier, som raffinerer rørråsukker produceret i de franske oversøiske departementer eller præferencesukker, i hver af kalenderårets måneder ligge inde med et lager af sukker, som svarer til 5 % af den mængde af det pågældende sukker, som er blevet raffineret på virksomheden i løbet af de 12 måneder, der går umiddelbart forud for den pågældende måned.

Artikel 2

En fabrikant af hvidt roesukker kan på nærmere fastsætte vilkår forpligte sig til helt eller delvist at opfylde de i artikel 1, litra a) nævnte forpligtelser på vegne af en anden fabrikant af hvidt roesukker, hvis sukkerproducerende virksomhed er etableret i den samme medlemsstat, som den medlemsstat, hvori den forpligtende fabrikants virksomhed er etableret.

Artikel 3

Når en virksomhed, der har fået tildelt en A-kvota, producerer roeråsukker eller fremstiller sirup, der anvendes som udgangspunkt ved produktion af sukker i fast form, og dette råsukker eller denne sirup indgår i virksomhedens mindstelager og er bestemt til at skulle forarbejdes til hvidt sukker i en anden virksomhed gælder følgende:

a) det kan sælges til den, der forarbejder det, på betingelse af, at sidstnævnte forpligter sig til at opfylde betingelserne i artikel 1, litra a), for den pågældende mængde

eller

b) det fritages for den i artikel 1, litra a), omhandlede forpligtelse, såfremt den fabrikant, der har fremstil-

[1] Se side 4 i denne Tidende.
[2] EFT nr. L 167 af 26. 6. 1976, s. 11.
[3] EFT nr. L 211 af 14. 8. 1980, s. 1.

let det, anmoder herom , og han yder en godtgørelse af et fast beløb, som svarer til fordelen ved fritagelse for denne forpligtelse.

Artikel 4

Når Fællesskabets forsyning ikke længere er sikret på normale betingelser, kan det bestemmes, at den interesserede helt eller delvis fritages for forpligtelsen til at oplagre det pågældende sukker.

Artikel 5

Når markedssituationen kræver det, eller hvis foranstaltninger i henhold til artikel 4, om fritagelse ikke får nogen virkning, vedtager Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal alle egnede foranstaltninger, for at den udtagelse fra lager, der er nødvendig for Fællesskabets eller et eller flere af dets områders forsyning på normale betingelser, kan gennemføres.

Artikel 6

Når sukker, der indgår i mindstelageret, afsættes på andre betingelser end dem, der er fastsat ved reglerne for ordningen med mindstelagre, opkræves der et beløb for den afsatte mængde sukker.

Dette beløb fastsættes under hensyntagen til:

a) et fast beløb svarende til den i artikel 3, litra b), omhandlede fordel

og

b) forskellen mellem tærskelprisen og interventionsprisen for hvidt sukker for det pågældende produktionsår forhøjet med et fast beløb på 2 ECU/100 kg, idet nævnte interventionspris forhøjes med den afgift, der omhandles i artikel 8, stk. 2, tredje afsnit, litra a) i forordning (EØF) nr. 1785/81.

Artikel 7

1. Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra den 1. juli 1981.

2. Forordning (EØF) nr. 1488/76 ophæves, og henvisninger til dens artikel 7 skal forstås som gældende artikel 12, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1785/81.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget Luxembourg, den 30. juni 1981.

På Rådets vegne

G. BRAKS

Formand